

Întrebările preliminare

Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾, articolul 19 alineatul (1) a doua teză din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, în cazul unor acțiuni conexe, în special în ipoteza unei cereri de chemare în garanție conexe acțiunii principale, prevede examinarea unitară în fața aceleiași instanțe, chiar dacă, în temeiul unei astfel de prevederi, competența de a soluționa cererea de chemare în garanție este atribuită unei alte instanțe decât instanța din circumscripția de reședință sau de domiciliu, inclusiv ales, al consumatorului?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 12 iunie 2017 – Mobit Soc. cons.arl/Regione Toscana

(Cauza C-350/17)

(2017/C 330/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Mobit Soc.cons.arl

Intimată: Regione Toscana

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007⁽¹⁾ (în mod special în ceea ce privește interdicția – prevăzută la literele (b) și (d) – ca un operator intern să participe la proceduri competitive de atribuire *extra moenia*) trebuie sau nu trebuie să fie aplicat și atribuirilor efectuate la o dată anterioară intrării în vigoare a aceluiași regulament?
- 2) Se poate considera în mod abstract că are calitatea de „operator intern” – în sensul aceluiași regulament și eventual prin analogie, sub aspectul finalității, cu jurisprudența referitoare la sistemul *in house providing* – o persoană juridică de drept public care beneficiază de o atribuire directă a serviciului de transport local de către autoritatea statală, atunci când cea dintâi este legată direct de cea de a doua din perspectiva organizării și a controlului, iar capitalul său social este deținut de statul în cauză (integral sau *pro quota*, în acest din urmă caz împreună cu alte organisme publice)?
- 3) În cazul unei atribuirii directe de servicii care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, faptul că, ulterior atribuirii, autoritatea statală menționată înființează un organism public administrativ care are competențe organizatorice în privința serviciilor în discuție (statul păstrând însă competența exclusivă de a dispune de licența de concesiune) – organism care nu exercită niciun „control asemănător” asupra entității căreia îi sunt atribuite serviciile în mod direct – constituie sau nu constituie o împrejurare susceptibilă să excludă atribuirea în cauză din domeniul de aplicare al articolului 5 alineatul (2) din regulament?
- 4) Data inițială de expirare a unei atribuirii directe stabilită după termenul de 30 de ani care expiră la 3 decembrie 2039 [termen care începe să curgă de la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007] implică în orice caz neconformitatea atribuirii cu principiile enunțate la articolul 5 coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din același regulament sau neregularitatea menționată trebuie considerată ca fiind remediată automat, cu toate efectele juridice, prin reducerea implicită *ex lege* [articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf] la acest termen de 30 de ani?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).